

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 8 dyrektywy z dnia 19 października 2009 r.⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie temu, by zyski kapitałowe osiągnięte z tytułu zbycia papierów wartościowych otrzymanych przy wymianie i zyski kapitałowe objęte odroczeniem zostały opodatkowane według zasad dotyczących podstawy opodatkowania i różnych stawek?
- 2) Czy te same przepisy powinny być w szczególności interpretowane w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby kwoty wolne od podatku obniżające podstawę w celu uwzględnienia okresu posiadania papierów wartościowych nie miały zastosowania do zysków kapitałowych objętych odroczeniem, biorąc pod uwagę fakt, że ta zasada dotycząca podstawy opodatkowania nie miała zastosowania w dniu, w którym te zyski kapitałowe zostały osiągnięte, oraz aby miały zastosowanie do zysków kapitałowych ze zbycia papierów wartościowych otrzymanych przy wymianie, uwzględniając datę wymiany, a nie dzień nabycia papierów wartościowych przekazanych w zamian?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2009/133/WE z dnia 19 października 2009 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, podziałów przez wydzielenie, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów dotyczących spółek różnych państw członkowskich oraz przeniesienia statutowej siedziby SE lub SCE z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego (Dz.U. 2009, L 310, s. 34).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Paris
(Francja) w dniu 30 października 2018 r. – Santen SAS / Directeur général de l'Institut national de la
propriété industrielle**

(Sprawa C-673/18)

(2019/C 25/30)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Santen SAS

Strona przeciwna: Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie *odmiennego stosowania* w rozumieniu wyroku z dnia 19 lipca 2012 r., NEURIM, C-130/11, należy rozumieć ściśle, to znaczy:
 - jako ograniczone wyłącznie do przypadku zastosowania u ludzi w następstwie zastosowania weterynaryjnego,
 - lub jako obejmujące wskazanie z nowego zakresu terapeutycznego, w rozumieniu nowej specjalizacji medycznej, w stosunku do wcześniejszego PDO, lub produkt leczniczy, w którym substancja czynna wywołuje inne działanie od działania, które wywołuje w produkcie leczniczym będącym przedmiotem pierwszego PDO;
 - lub bardziej ogólnie, w świetle celów rozporządzenia (WE) nr 469/2009⁽¹⁾ zmierzającego do ustanowienia wyważonego systemu z uwzględnieniem interesów wszystkich zainteresowanych, w tym zdrowia publicznego, winno ono być oceniane według kryteriów bardziej rygorystycznych niż kryteria dotyczące oceny zdolności patentowej wynalazku;

czy też przeciwnie, powinno ono być rozumiane w sposób szeroki, tj. obejmować nie tylko odmienne wskazania terapeutyczne i choroby, ale także odmienne formuły, dawkowanie i/lub sposoby podawania?

- 2) Czy pojęcie *stosowania objętego zakresem ochrony przyznanej patentem podstawowym* w rozumieniu wyroku z dnia 19 lipca 2012 r., NEURIM, C-130/11, oznacza, że zakres patentu podstawowego powinien być spójny z zakresem powołanego PDO, a w konsekwencji ograniczać się do nowego zastosowania medycznego odpowiadającego wskazaniu terapeutycznemu omawianego PDO?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (Dz.U. L 152, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 listopada 2018 r. – Amoena Ltd /Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-677/18)

(2019/C 25/31)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca odwołanie: Amoena Ltda

Strona przeciwna: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Pytania prejudycjalne

1. Czy KKC ⁽¹⁾ lub Komisja Europejska popełniły oczywisty błąd, dokonując zaklasyfikowania biustonoszy kooperacyjnych ⁽²⁾:
 - a) do działu 62 Nomenklatury scalonej ⁽³⁾ Unii Europejskiej w pozycji taryfowej 6212, która obejmuje konkretnie „biustonosze”, z kodem CN 6212 10 90;

zamiast
 - b) do działu 90 w ramach pozycji taryfowej 9021 i z kodem CN 9021 10 10 jako akcesoria do protez w rozumieniu uwagi 2 lit. b) do działu 90 Nomenklatury scalonej?
2. Czy rozporządzenie wykonawcze ⁽⁴⁾ niezgodnie z prawem zawęży zakres klasyfikacji akcesoriów do protez w ramach pozycji taryfowej 9021 i uwagi 2 lit. b) do działu 90 Nomenklatury scalonej, wykraczając tym samym poza uprawnienia Komisji Europejskiej?
3. Czy rozporządzenie wykonawcze stanowi naruszenie zasady lojalnej współpracy przewidzianej w art. 4 ust. 3 [TUE] w okolicznościach, gdy:
 - a) Komisja Europejska musi uwzględnić orzeczenia sądów krajowych, ale musi też promować jednolite (i prawidłowe) stosowanie kodeksu celnego i Nomenklatury scalonej;
 - b) Supreme Court [sąd najwyższy] Zjednoczonego Królestwa orzekł jednogłośnie, że właściwe jest zaklasyfikowanie biustonoszy kooperacyjnych do działu 90 Nomenklatury scalonej w ramach pozycji taryfowej 9021; oraz